

COMMANDOHERDENKING IN WESTKAPELLE, 1 NOVEMBER 2020

DOOR: Ellie de Jonge

Een bijzondere herdenking in een bijzonder jaar.

Voor altijd zal 2020 in herinnering blijven als het jaar waarin het leven wereldwijd op 'pauze' is komen te staan door de coronapandemie. Begonnen in China raast het COVID-19 virus over de hele wereld en bereikt ook ons land, de samenleving en de economie nietsontziend ontwrichtend.

Het sociale leven komt tot stilstand. De bevolking moet in 'lock down', we blijven binnen, werken thuis, scholen, horeca, alles gaat op slot om het virus te beteugelen.

Na een paar maanden wordt het aantal besmettingen minder en mag het normale leven stapje voor stapje weer op gang komen. Mensen komen weer samen, voorzichtig worden weer plannen gemaakt voor activiteiten, ook voor de herdenkingen van de bevrijding van Zuid-Nederland. Het is helaas van korte duur. COVID-19 slaat weer volop toe, het aantal mensen dat in groepsverband bijeen mocht komen wordt gedecimeerd. Evenementen en grote herdenkingen worden afgelast of in de wacht gezet. In veel plaatsen ontstaan plannetjes voor herdenken op kleine schaal en kort daarna op nóg kleinere schaal.

Ook Commandovereniging Zeeland heeft enkele keren een plan om in klein(er) verband toch de landingen op Walcheren te herdenken, moeten aanpassen.

Operatie Infatuate I en II moet, in plaats van de grote, gezamenlijke herdenkingen van de gemeente Vlissingen en het Korps Commandotroepen, evenals de gezamenlijke herdenking met Westkapelle in alle stilte en met een minimaal aantal mensen plaatsvinden.



Op 31 oktober legt Korpscommandant René van den Berg met de Korpsadjutant in Vlissingen een krans bij het commandomonument bij Uncle Beach namens het Korps. Ron Robbemond, voorzitter van De Commandostichting en de voorzitter van COV Zeeland, Bram Steijn, leggen een krans namens de COS en COV Zeeland.

OPDAT WIJ NIET VERGETEN

Het ging COV Zeeland zeer aan het hart dat dit jaar in Westkapelle geen eer gebracht zou kunnen worden aan de gesneuvelden en de burgerslachtoffers door de (oud)commando's en maakte het oorspronkelijke plan pasklaar voor de kleinst denkbare herdenking.

Op 1 november leggen vier bestuursleden zowel bij het monument bij landingsplaats 'Erica' als bij de begraafplaats achter de vuurtoren een bloemstuk. De voorzitter leidt beide ceremonieën in met een korte uitleg over de omstandigheden in 1944. Bij de begraafplaats blaast de wind zoals gebruikelijk rond alle hoeken van de toren en het is alleszins te begrijpen dat de verschillende tenues er vooral op gericht zijn warm en droog te blijven.



Na het leggen van een bloemstuk door bestuurslid Ellie de Jonge wordt de eregroet gebracht en een minuut stilte in acht genomen.

Vooraf is er een moment stilgestaan bij het graf van verzetsman Jacob Brasser.



Tijdens de kleine plechtigheid bij de walradartoren staat een harde zuidwestenwind, het is lastig om op de been te blijven. Het bloemstuk dat bestuurslid Co Baas namens de vereniging heeft neergelegd bij het monument voor 4Commando Brigade, moet na de ceremonie van groet en stilte in de betrekkelijke luwte van het monument in veiligheid worden gebracht om te voorkomen dat het mogelijk het strand op waait!

Bij gebrek aan horecavoorzieningen kan het groepje, voor vertrek naar huis, op de parkeerplaats aan de landzijde aan de voet van het duin, op adem en temperatuur komen bij de 'mobiele koffiebar' van Ellie.

